

REKTOR I SENAT
oraz
Rada Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
U N I W E R S Y T E T U Z I E L O N O G Ó R S K I E G O
zapraszają na uroczystość nadania tytułu
DOKTORA *HONORIS CAUSA*
prof. dr. hab. inż. Ryszardowi Tadeusiewiczowi
z Akademii Górniczo-Hutniczej
Uroczystość odbędzie się 7 czerwca o godz. 11.00 w auli uniwersyteckiej przy ul. Podgórnej 50

Habilitacje

N A W Y D Z I A L E H U M A N I S T Y C Z N Y M

Jarosław Macała

Urodzony 5 stycznia 1964 r. w Obornikach Śląskich. Szkołę podstawową i LO ukończył we Lwówku Śląskim. W latach 1982-1987 studiował w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie także w 1993 r. uzyskał doktorat z historii. Opiekunem naukowym pracy magisterskiej oraz doktoratu był prof. Wojciech Wrzesiński, jeden z najwybitniejszych polskich historyków. W Zielonej Górze jako adiunkt w Instytucie Politologii pracuje od października 1998 r., najpierw na WSP, później na Uniwersytecie. Habilitację z historii uzyskał na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego na podstawie rozprawy „Polska katolicka w myśli politycznej II RP” (kolokwium odbyło się 16 listopada 2004 r., Centralna Komisja zatwierdziła uchwałę o nadaniu stopnia doktora habilitowanego w dn. 21 marca 2005 r.). Recenzentami w przewodzie habilitacyjnym byli: prof. Włodzimierz Suleja, prof. Krzysztof Kawalec, ks. prof. Zygmunt Zieliński. Jest autorem kilkudziesięciu publikacji naukowych, w tym 2 monografii. Zainteresowania naukowe: myśl polityczna polska i obca; stosunki polsko-niemieckie, najnowsza historia Kościoła katolickiego, katolicka nauka społeczna, geopolityka. W międzyczasie pracował także w szkole jako nauczyciel, na uczelni oraz na wykopaliskach archeologicznych w kraju i zagranicą.

Tomasz Nodzyński

Po ukończeniu studiów historycznych w zielonogórskiej Wyższej Szkole Pedagogicznej w 1984 r. otrzymał propozycję podjęcia pracy naukowej na uczelni. Od początku działalności badawczej głównym przedmiotem zainteresowań były dzieje polskich ziem zachodnich, stosunków polsko-niemieckich oraz

rozpatrywana na powyższym, szerokim tle historia regionalna, obejmująca Dolny Śląsk i Ziemię Lubuską w jej dzisiejszym, administracyjnym kształcie. W związku z powyższym przygotował rozprawę doktorską pt. „Strażnica Zachodnia” 1922-1950. Źródło do dziejów myśli zachodniej w Polsce, Zielona Góra 1992, ss. 570. Jest to pełna monografia problematyki pisma, uznanego przez prof. Gerarda Labudę za „główny instrument tworzenia i rozwoju myśli zachodniej w Polsce, a zarazem za główne źródło do dziejów tej myśli”. Została obroniona z wyróżnieniem przed Radą Naukową Instytutu Historii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w 1993 r. Pokłosiem prowadzonych nad pracą dokorską badań problematyki myśli zachodniej i stosunków z Niemcami były artykuły do zielonogórskich „Studiów Zachodnich” i „Rocznika Lubuskiego” oraz poznańskiego „Przeglądu Zachodniego”, a także udział w konferencjach naukowych: „II wojna światowa i jej następstwa” w Instytucie Historii UAM w Poznaniu w 1995 r. (referat pt. *Działalność programowa i propagandowa Polskiego Związku Zachodniego w latach 1944-1950*) oraz „Mniejszości narodowe a wybuch drugiej wojny światowej” w Instytucie Historii WSP w Zielonej Górze (referat: *Obraz mniejszości niemieckiej w Polsce na łamach „Strażnicy Zachodniej” (1922 – 1939)*). W 1997 r. ukazała się przygotowana na podstawie

części maszynopisu rozprawy doktorskiej monografia *Strażnica Zachodnia 1922-1939. Źródło do dziejów myśli zachodniej w Polsce*, Zielona Góra 1997, ss. 181. Ze względów wydawniczych nie objęła ona m.in. ważnego, powojennego etapu wydawania tytułowego pisma (do 1950 r.)

Po ukończeniu przewodu doktorskiego zainteresowania naukowe skierowały się w kierunku dziejów zaboru pruskiego w pierwszej połowie XIX wieku. W toku rozległych studiów literatury przedmiotu oraz dyskusji w macierzystym Zakładzie Historii XIX i XX w., kierowanym przez prof. Joachima Benyskiewicza, z udziałem m.in. profesorów Mariana Eckerta i Włodzimierza Suleji, oscyływały one wokół problematyki idei niepodległości i narodu, powstających w Wielkim Księstwie Poznańskim. W celu bliższego sprecyzowania tematu i zakresu przyszłej rozprawy habilitacyjnej zaczął uczęszczać na seminarium naukowe jednego z najlepszych specjalistów w tej dziedzinie prof. Lecha Trzeciakowskiego w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Problematyka dziejów regionu była od początku pracy zawodowej przedmiotem aktywności badawczej – zarówno ze względu na naturalne zainteresowania, jak i powinności historyka wobec swego najbliższego środowiska. W związku z tym Tomasz Nodzyński brał udział w zbiorowych opracowaniach historii dwóch ważnych dla Dolnego Śląska miejscowości: Bytomia Odrzańskiego i Nowej Soli. Przygotowując części dotyczące lat 1807/1808–1945. Na początku lat 90. podjął współpracę z przedstawicielami Instytutu Zachodniego z Poznania (przede wszystkim z doktorami Zbigniewem Mazurem i Piotrem Kraszewskim), prowadzącymi w Zielonej Górze badania nad stanem świadomości historycznej społeczeństwa ziem zachodnich, ze szczególnym uwzględnieniem wiedzy o kulturowej spuściźnie niemieckiej i poszukiwaniem elementów wspólnych dla Polaków i Niemców tradycji. Odpowiedzią na wynikające z tych badań postulaty upowszechniania tego typu wiedzy wśród młodzieży szkolnej stał się udział w przygotowaniu *Programu nauczania historii dla liceów ogólnokształcących na terenie Środkowego Nadodrza* (Zielona Góra 1997), będącego próbą połączenia treści programowych z historii powszechnej, Polski i regionu w jedną, organiczną całość. Program ten w o wiele większym niż dotychczas stopniu uwzględniał obecność w dziejach omawianego regionu ludności niemieckiej, odwołując się do dostępnych źródeł i obszernej literatury.

Brał także udział w wydaniu podobnej w duchu publikacji, przedstawiającej najważniejsze polskie i niemieckie postacie z dziejów Środkowego Nadodrza, zamieszczając sylwetki Jana Dawida Gruschwitsza (1776-1848) – przemysłowca z Nowej Soli, założyciela największej na Śląsku fabryki nici, Jana Jakuba Volmera (ok. 1760-1836) – kupca z Międzyrzecza o rozległych kontaktach handlowych i politycznych, Roberta Kocha (1843-1910) – wielkiego lekarza i uczonego, który blisko 10 lat spędził w Wolsztynie (leżącym w chwili wydania książki w województwie zielonogórskim).

Po uzyskaniu stopnia doktora w 1993 r. pełnił kilka funkcji w zielonogórskim środowisku historycznym i akademickim, mających bezpośredni lub pośredni związek z działalnością naukową. Był członkiem: Zarządu Oddziału PTH, Okręgowej Komisji Badań Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Rady Naukowej Muzeum Ziemi Lubuskiej, kolegium redakcyjnego „Studiów Zielonogórskich” oraz współzałożycielem i pierwszym redaktorem naczelnym środowiskowego czasopisma zielonogórskich osadników z lat 1945-1948 pt. „Pionierzy” (którego działalność spotkała się z zainteresowaniem i uznaniem ze strony Instytutu Zachodniego w Poznaniu). Był też prodziekanem ds. studenckich Wydziału Humanistycznego WSP w Zielonej Górze oraz wicedyrektorem Instytutu Historii ds. dydaktycznych. Przez cały czas pracy na uczelni prowadził w różnych formach zajęcia z historii Polski i powszechnej XIX i XX wieku. W związku z publikacjami dwukrotnie uzyskiwał nagrodę naukową Rektora WSP w Zielonej Górze: zbiorową w 1994 r. i indywidualną w 1998 r.

.....mt

Diariusz prawniczy

W marcu, kwietniu i maju ukazały się nowe przepisy prawne, ważniejsze z nich publikujemy.

- Ustawa z dnia 21 stycznia 2005 r. o doświadczeniach na zwierzętach (Dz.U.05.33.289);
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie określenia maksymalnej wysokości opłaty wnoszonej przez osobę ubiegającą się o przyjęcie na studia w roku akademickim 2005/2006 (Dz.U.05.44.425);

Maksymalna wysokość opłaty wnoszonej przez osobę ubiegającą się o przyjęcie na studia w roku akademickim 2005/2006 wynosi:

- 1) 85 zł dla osób ubiegających się o przyjęcie na kierunkach studiów, na których postępowanie kwalifikacyjne na studia obejmuje testy dotyczące szczególnych wymogów stawianych kandydatom;

- 2) 80 zł dla osób ubiegających się o przyjęcie na studia na pozostałych kierunkach.

- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 kwietnia 2005 r. w sprawie warunków kierowania osób za granicę w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych oraz szczegółowych uprawnień tych osób (Dz.U.05.69.613);
- Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 kwietnia 2005 r. w sprawie badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz.U.05.73.645);
- Ustawa z dnia 11 marca 2005 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.05.78.682);
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 26 kwietnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za prace i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników uczelni państwowych (Dz.U.05.78.685);

Urszula Dzikuć
Dział Organizacyjno-Prawny